

กรุงเทพมหานคร

หน้า 3

DOP ปรากฏ

ปีที่ 28 ฉบับที่ 9703 วันศุกร์ที่ 17 เมษายน พ.ศ.2558 ktjud@nationgroup.com

วิชาชีวิต

เรื่อง : เพ็ญลักษณ์ ภักดีเจริญ
ภาพ : เกียรติอนันต์ จันทุงกล้าไหมที่จะก้าวออกจากวงล้อเดิมๆ ของระบบการศึกษา
ลองใคร่ครวญดูสิว่า อะไรคือปัญหาในการศึกษา...

“ดิฉันบอกว่ายากฆ่าตัวตาย ไม่ชอบเรียนด้านกายภาพบำบัด แต่พ่อแม่อยากให้เรียนหมอตั้งแต่เด็ก เข้ามาเรียนเพราะความต้องการของพ่อแม่ ทั้งๆ ที่ชอบดนตรี เมื่อถูกบังคับให้เรียน ก็ไม่มีความสุข” **ญาดา นุญญรัตน์** อาจารย์จากสำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เขียนรายผู้ร่วมกระบวนการเรียนรู้ **หัวใจของการศึกษา** โครงการพัฒนาสุขภาวะทางปัญญา และเครือข่ายจิตวิญญาณใหม่ บริษัทสวนเงินมีมา จำกัด เล่ากรณีดังกล่าว ดูเหมือนจะเป็นปัญหาในครอบครัว แต่ก็เกี่ยวเนื่องโยงกับระบบการศึกษาอย่างแยกไม่ออก

ไม่ต่างจากกรณี **จันทร์เพ็ญ นุญญาวิจิตร** คุณแม่ลูกสองที่ไม่เห็นด้วยกับระบบการศึกษา เธอเอาลูกออกจากโรงเรียนมาเรียนโฮมสคูล จากนั้นนำลูกกลับเข้าไปเรียนในระบบโรงเรียนนานาชาติ เด็กๆ สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

เธอเล่าว่า เดิมให้ลูกเรียนโรงเรียนแนวพุทธ แต่มีครอบครัวอย่าง ที่กักขังเด็กๆ นั้นก็คือกรอบของความตึงเครียด ที่บอกว่าคนจะต้องดี และมีนิยามความดีเป็นข้อๆ อีก

“คือ ละเอียดไปถึงวิธีการถอดใส่รองเท้า การกินอาหารต้องข้าวกล้อง มันเริ่มจะเป็นการกักขังมากขึ้น และชีวิตเด็กๆ ก็หมดไปกับการเดินทาง จึงคิดว่าไม่มีประโยชน์ คุณครูเคยเรียกเราไปพบ แล้วบอกว่า ลูกชายเราถามคำถามเยอะไปครูสอนหนังสือไม่ได้เลย อยากให้เด็กถามน้อยลง กระทั่งเพื่อนคนหนึ่งอยากทำโฮมสคูลให้ลูก เราก็เลยร่วมกันทำการศึกษาให้ลูกๆ สัปดาห์เรียนตามที่กำหนด และวันศุกร์ออกไปเรียนรู้กับปราชญ์ชาวบ้าน เราคิดว่า ความรู้ เยอะมาก ถ้าไม่ได้จำกัดไว้ในห้องเรียน เราคิดว่า เด็กๆ ควรมีอิสรภาพในการเรียนรู้”

ตั้งคำถามและบอกว่า ปาล์มเมอร์ค้นพบว่า การศึกษาไม่ใช่เรื่องเทคนิค หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องภายนอกสิ่งที่เขาทำก็คือ ตัวครูมีมุมมองเกี่ยวกับชีวิตและโลกอย่างไร

“เวลาจัดกิจกรรม เขาชวนครุมาสำรวจเรื่องพวกนี้ เพื่อให้รู้ว่าเราคือใคร จะให้คุณค่ากับอะไร ครูต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เป็นกันเอง และปลอดภัยสำหรับนักเรียน นอกจากนั้นการเรียนรู้ต้องท้าทายน่าสนใจ ส่วนกระบวนการอีกอย่างที่เขานำมาใช้ คือ ชั่วขัดแย้งระหว่างความรู้ที่ชัดเจนกับสิ่งที่เรายังไม่รู้ เขาให้คุณค่ากับการค้นหา มากกว่า การเรียนสิ่งที่ไม่ใช่แค่ได้คำตอบแล้วได้คะแนน ปาล์มเมอร์ให้ความสำคัญความไม่รู้ด้วย”

เมื่อให้ยกตัวอย่างการเรียนรู้แบบปาล์มเมอร์ ญัฐพล เปรียบเปรยกับการเรียนประวัติศาสตร์ แม้จะมีคำอธิบาย แต่ก็มีความอยากรู้ที่ต้องค้นหา

“บางทีเราก็ศึกษาศาสตร์อื่นเพื่อที่จะเข้าใจประวัติศาสตร์ช่วงเวลานั้น เพื่อจะรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น นี่คือการเรียนรู้ แสวงหาด้วยตัวเอง ไม่ใช่รับข้อมูลที่คุณสรุปมาแล้ว”